

“Нежіночі” професії на
ЧАЕС

Підготовка до роковин

Перший курс завершено

НОВИНИ ЧАЕС

05 березня 2021 | №4 (1499)

Офіційна газета ДСП «Чорнобильська АЕС»

**З 8 БЕРЕЗНЯ,
ДОРОГІ ЖІНКИ!**

“Нежіночі” професії на ЧАЕС

За майже 70 років існування атомної енергетики в масовій свідомості сформувалося сприйняття цієї галузі як переважно чоловічої царини. Звісно, це не так, тим більше, що з роками в атомно-енергетичну галузь приходять все більше жінок, які опановують професії, що раніше вважалися суто чоловічими. Чорнобильська АЕС, звичайно, не є винятком. Жінки залучені в усі напрямки поточної діяльності підприємства — від роботи водочисних споруд до організації підготовки виробництва. Цікаво, що працівниці ЧАЕС, з якими ми поспілкувалися, свої професії нежіночими не вважають.

Олена Гостева, інженер із технічного нагляду будівельної служби:

— Взагалі, моя професія не відноситься до таких, що можна було б поділити на жіночі та чоловічі. Вона подібна до роботи інспектора, тому важкої фізичної роботи ми зазвичай не виконуємо. В мене дуже багато співробітниць. Я не скажу, що 50 на 50 серед колег, але багато. І, на мій погляд, саме поділення на жіночі й чоловічі професії — це щось застаріле.

Тетяна Кирпель, інженер з ремонту електричного цеху:

— Я вважаю, що моя професія ско-

Тетяна Кирпель

ріше чоловіча, аніж жіноча. Але за певного досвіду та кваліфікації інженером з ремонту може бути як жінка, так і чоловік. Головне — любити свою роботу та намагатися виконувати її добросовісно та якісно.

Зінаїда Петренко, технік (з ремонту колії) цеху поводження з відпрацьованим ядерним паливом:

— Фізично моя робота не є важкою, бо вона є здебільшого «паперовою» та «кабінетною».

Олена Пояркова, інженер з пере-

робки радіоактивних відходів цеху поводження з радіоактивними відходами:

— Складно сказати. Коли справа стосується питань, які пов'язані з побудовою та особливостями роботи обладнання, то це, можливо, й нежіноча робота. Але у нас в роботі стільки паперів, що вона вже, можна сказати, жіноча.

Гінтарія Падун, інженер із хімічних технологій ЦЕОУ(НБК):

— Я не розділяю професії на жіночі та чоловічі. Якщо людина комфортно відчуває себе в тій чи іншій сфері, то як можна казати, що це професія не її лише тому, що вона — жінка чи він — чоловік?

Чому ви обрали саме цю роботу? Який шлях до неї ви здолали?

[О.Г.] Мабуть, потрібно почати здадалеку. Перед поточною посадою я працювала на ще одній “нежіночій” посаді — була старшим майстром славутицької міської котельні. А до цього — інженером з організації експлуатації котельного обладнання та інженером з пожежної безпеки. Думаю, що так склалось не випадково. І навчалась я в технічному виші. Я з дитинства точно знала, що не буду медичним працівником чи вчителем.

Гінтарія Падун

[Т.К.] Я на станції працюю з 1987 року. Починала свою трудову діяльність телефоністкою в електричному цеху. Підвищувала кваліфікацію, навчалась, і з 2001 року працюю інженером з ремонту.

[З.П.] Як мінімум тому, що робота подобається — сам робочий процес. Працюю ж уже давно, більше 20 років...

[О.П.] Спочатку мене прийняли на посаду інженера з підготовки виробництва в хімічному цеху. Після реорганізації в структурі цеху з'явився новий об'єкт — ПКПТРВ. І, працюючи на тодішній посаді, я вела договір з експертизи кранової вантажопідійомної машини, розробляла норми формування виробничих витрат на здійснення експлуатації ПКПТРВ. Після виходу з декретної відпустки начальник підрозділу, Сергій Олександрович Грінченко, запропонував обрати — бути інженером із підготовки виробництва або інженером з переробки радіоактивних відходів групи супроводу експлуатації ПКПТРВ. Я була дуже рада та вдячна йому за цю пропозицію та без сумнівів погодилась.

[Г.П.] Ще в школі я вирішила для себе, що піду працювати на ЧАЕС. Після закінчення університету та отримання диплому хіміка для мене було дуже важливо працювати за спеціальністю, і так вийшло, що мене взяли на роботу до ЦПРВ лаборантом хімічного аналізу. В ЦЕОУ(НБК), в групі організації експлуатації, я працюю інженером хімічних технологій з 2019 року.

В чому полягає специфіка вашої виробничої діяльності?

[О.Г.] Суть моєї роботи — контроль будівництва об'єктів підрядниками. Слідкую, щоб об'єкт було побудовано з якісних матеріалів та з виконанням всіх будівельних норм.

[Т.К.] Специфіка моєї роботи полягає у вивченні всього електрообладнання, яке закріплене за службою ремонту ЕЦ. Наразі багато нових об'єктів, таких як СВЯП-2, НБК. Обладнання нове та технологічно

Олена Гостєва

складне, тобто завжди доводиться підвищувати свою кваліфікацію та технічні знання. Тому роботи вистачає. Ми вносимо це обладнання в базу даних, вивчаємо його характеристики, визначаємо номенклатуру ремонтних операцій, структуру ремонтного циклу. Я складаю місячні та річні графіки технічного обслуговування та ремонту, перевіряю правильність оформлення та реєструю ремонтну документацію.

[З.П.] Оформлюю заявки, інструкції, службові записки на виписку товарно-матеріальних цінностей, дефектацій, виконаних робіт, заявки на потребу в ТМЦ, плани роботи на місяць, беру участь у комісії з огляду під'їздних залізничних колій.

[О.П.] Я виконую перегляд інструкцій з експлуатації; відповідність технічно-експлуатаційної документації до нормативної документації України. Взагалі, у нас на об'єкті багато обладнання, яке підпадає під дію правил з охорони праці (НПАОП). Це технологічний транспорт (вантажопідійомні крани, машини, ліфти); посудини, що працюють під тиском; платформа. Великий обсяг роботи обумовлено потребою приведення діяльності ПКПТРВ у відповідність до нормативної бази України та вимог Закону України про охорону праці. Ми укладаємо договори з експертними організаціями, супроводжуємо їх в якості технічних

кураторів. У підсумку, ми отримуємо експертні висновки та технічну документацію для отримання дозволу на експлуатацію обладнання підвищеної небезпеки. Ще є роботи за окремими програмами. Я готую програму радіаційно небезпечних робіт. Наприклад, це роботи зі спалювання низько активних відходів — ми готували СПМ (спеціально підготовлений матеріал) для цеху радіаційної безпеки. Також розробляли програму з переробки солебітумного компаунду, наразі розробляємо програму третього етапу введення в експлуатацію ПКПТРВ, і вже завершено розробку програми з дезактивації СІФ-камери.

[Г.П.] Всю мою роботу описано в посадовій інструкції, і перерахунок всіх обов'язків займе пів статті. Також мене включено до групи з виконання робіт із 3D-сканування споруд та конструкцій основного об'єму НБК.

На початку роботи на посаді було важко? Складнощі відчували?

[О.Г.] Оскільки все це було дуже давно, а науку постійного навчання ми свого часу освоїли у вишах, то й роботі своїй навчалися — від колег, від наставників. У нас у підрозділі сформований колектив, у якого було чому навчитись, є база, отримана у виші, є нормативна документація. Я до сих пір пам'ятаю, як боялась, що в підрядника нічого не вийде в плані

Олена Пояркова

будівництва ідальні №19, але будівництво таки вдалося завершити.

[Т.К.] До цієї професії я йшла поступово, освоюючи ступінь за ступенем, тому при призначенні на посаду інженера з ремонту у мене не виникло труднощів. Але якщо вони і виникають, то я докладно зусилля, щоб їх подолати. Колеги також допомагають мені у цьому.

[З.П.] Як і на кожній роботі, коли починаєш щось нове, виникають труднощі. Але я працюю вже давно — з 1995 року. У нас була залізнична ділянка, де я працювала, і тому мені ця робота знайома.

[О.П.] Об'єкт сам по собі дуже складний, побудований за міжнародним контрактом, дуже багато специфічного обладнання, і в цьому полягають мої труднощі. Потрібно багато часу, щоб дізнатись про будову, експлуатацію, специфіку роботи систем та обладнання.

[Г.П.] Коли ти освоюєш нову роботу або посаду, то завжди виникають різні питання. Головне — знайти відповіді, і тоді все розкладається «по полицях».

Чи виникають у вас у важкі моменти думки, що, можливо, колеги-чоловіки впоралися би краще?

[О.Г.] Є один нюанс: чоловіки поміж собою можуть швидше домовитись, у них інший лексикон. Мені доводиться розробляти свою «методику» спілкування.

[Т.К.] Я так не думаю. Ще раз наголошу, що кваліфікація, досвід роботи — це головне. А чоловік чи жінка — немає різниці. Тому я вважаю, що з поставленими завданнями я справляюсь не гірше за колег-чоловіків. І взагалі, люблю свою роботу.

[З.П.] Думаю, що жінка в цій роботі впорається краще, хоча бувають усілякі випадки. Мені зрозумілі мої обов'язки. Бо я починала в залізничному цеху, до його переформування в залізничну ділянку.

[О.П.] Ні, не буває. Ми розробляли техспецифікацію на прилади, експлуатація яких була закріплена за цехом теплової автоматики та вимірювань. І ми виконували її самостійно. Вважаю, що я справляюсь зі своєю роботою. Хоча ця діяльність для мене нова і мені потрібно більше часу витратити, ніж вже досвідченому інженеру. Коли я розробляла норми витрат матеріалів на експлуатацію та технічне обслуговування автонавантажувача, мені треба було набагато більше часу, щоб визначитись, які саме мастила треба використовувати, які до них технічні вимоги. Але мені це вдалося.

[Г.П.] Всі труднощі я сприймаю як виклик і намагаюся впоратись якнайкраще — щоб результат був на найвищому рівні. Ніколи не думала про те, що хтось може впоратись краще. Вважаю, що кожен знаходиться там, де він повинен бути, і уявити когось іншого на своєму місці я просто не можу. Як на мене, результат не залежить від того, чоловік ти чи жінка, а від особистих якостей, досвіду, бажання та насаги впоратись з тим чи іншим завданням.

Колеги-чоловіки сприймають вас як професіонала свої справи?

[О.Г.] Звичайно. Від цього залежить надійність об'єкту, що будується. Тому у нас, як у хірургів, — завжди консультуємось один із одним. І таке буває щодня, це нормальний робочий процес.

[Т.К.] Ми працюємо разом. У нас згуртований колектив. Всі допомагають один одному. Я вже давно працюю і, не зважаючи на зміни в складі колективу, я залишаюсь разом зі своїм досвідом та знаннями.

[З.П.] В принципі, це треба їх спитати (*сміється*), але я думаю, що все нормально, ніяких протиріч немає.

[О.П.] Я думаю, що так. Впевнена, що в підрозділі цінують мою працю. Ми працюємо в команді. Як я раніше зазначила, коли я вийшла з декретної відпустки, то була прийнята на роботу до групи супроводу експлуатації ПКПТРВ. Коли з'явилась вакантна посада, і вирішувалося питання, кого зі складу підрозділу перевести туди, то Ярослав Костянтинів (провідний інженер з переробки радіоактивних відходів ПКПТРВ — ред.) особисто клопотав за те, щоб саме я працювала на цій посаді, тому що до мого декрету я починала займатися роботою в напрямку отримання дозволу на експлуатацію вантажопідйомних механізмів.

[Г.П.] На ділянці, де я працюю, мене сприймають як колегу. Ставляться до мене з повагою. За весь час роботи у нас склались дружні стосунки і колеги-чоловіки ніколи собі не дозволяють гендерної дискримінації.

Перший курс із підвищення кваліфікації завершено

Протягом двох тижнів, з 22 лютого по 5 березня, на базі навчально-тренувального центру ДСП ЧАЕС (м. Славутич) тривав перший курс із підвищення кваліфікації в галузі зняття з експлуатації ядерних енергетичних установок.

Даний курс розроблено Чорнобильською АЕС спільно з Київським політехнічним інститутом. Заняття проходили як у Славутичі, так і на майданчику ЧАЕС.

Розповідає Анатолій Носовський, член-кореспондент НАНУ, доктор технічних наук, професор та директор Інституту проблем безпеки атомних електростанцій:

— На початку 90-х років минулого століття в Славутичі було створено Лабораторію міжнародних досліджень та технологій, яка мала займатися питаннями накопичення та узагальнення досвіду з питань зняття з експлуатації енергоблоків Чорнобильської атомної станції, а потім поширювати цей досвід на інші атомні майданчики в Україні.

Ця робота велася досить плідно. Ми навіть випустили відповідний підручник. Курс із зняття з експлуатації ядерних установок я читав у Київському політехнічному інституті близько 10 років.

“ Запит на цей курс сформувала Чорнобильська АЕС ”

Сьогодні склалася ситуація, що питаннями зняття з експлуатації займаються багато людей, у яких немає в цьому плані достатнього досвіду. Люди можуть бути спеціалістами в питаннях різного обладнання, як от турбіни, реакторні установки, але в тому, що стосується питання зняття з експлуатації ядерних установок,

у них не завжди достатньо знань. Ми вирішили заповнити цю прогалину і створити спеціальну програму підвищення кваліфікації для спеціалістів, які хочуть поглибити свій рівень знань у даній царині.

Запит на цей курс сформувала Чорнобильська АЕС. Зі свого боку ми були готові відкрити цей курс і п'ять років тому, і десять, однак не було для цього відповідного запиту.

Сьогодні ж Чорнобильська атомна станція готова до відкриття такого курсу, окрім того, з інших майданчиків, наприклад, з Рівненської АЕС, теж надходить інформація про його необхідність, що працівники готові вчитися.

До прикладу, першу групу нового курсу набрано не лише зі спеціалістів ЧАЕС, але й з інших підприємств, які займаються подібними питаннями.

Зараз ми говоримо не про підготовку нових фахівців, а про перепідготовку, тобто підвищення кваліфікації наявних спеціалістів. Їх буде обмежена кількість, і я думаю, протягом одного-двох років

ми закриємо потреби України у даному напрямку.

26 лютого та 5 березня пройшли практичні заняття на ДСП ЧАЕС. Учасники курсу на власні очі побачили роботи із зняття з експлуатації об'єктів та споруд ДСП ЧАЕС, а саме роботи з демонтажу обладнання машинного залу та ознайомились із специфікою проведення подібних робіт.

Вирішення питань поводження з РМ та ВЯП було розглянуто під час відвідування установки для звільнення від регулюючого контролю, сховища відпрацьованого ядерного палива «мокрого типу» СВЯП-1, сховища «сухого типу» СВЯП-2, заводу з переробки рідких радіоактивних відходів (ЗПРРВ) та промислового комплексу з поводження з твердими радіоактивними відходами (ПКПТРВ).

Підготовка до 35-х роковин аварії

Традиційно пам'ятні заходи до роковин аварії на Чорнобильській АЕС проводяться не тільки безпосередньо на території промислового майданчика, а і в місті проживання працівників — Славутичі. Про підготовку до цих заходів у місті розповів мер Юрій Фомічев:

- У zoom-конференції вже відбулось декілька засідань оргкомітету спільно з

нашими партнерами з Державного агентства з управління зоною відчуження. На них також були присутні представники Чорнобильської АЕС та Атомремонтсервісу. Напрацювали низку заходів, які мають бути загальнодержавними, а також тих, що проходять у Славутичі. Це, звичайно, ніч пам'яті — додам, що ми розглядаємо можливість її включення до нематеріальної спадщини ЮНЕСКО, оскільки це

унікальна подія, під час якої можна відчувати унікальні емоції.

Далі — наша міжнародна науково-практична конференція «INUDECO», яка проходить з 27 по 29 квітня. Переважно, вона буде, як і минулого року, в онлайн режимі через зрозумілі обмеження, але частково ми плануємо все ж таки організувати й живе спілкування її учасників, щоправда, дуже обмеженою кількістю.

В організації цього заходу нам допомагають ЧАЕС та ДАЗВ України. Один день конференції пройде на Чорнобильській АЕС та в зоні відчуження, два дні в Славутичі — круглий стіл-діалог щодо взаємовідносин із Фукусімою, обміну думками про їхню трагедію, оскільки у нас тісні зв'язки і ми постійно співпрацюємо з японською стороною.

Зрозуміло, що тримаємо руку на пульсі стосовно повернення всіх пільг та соціальних гарантій чорнобильцям. З цим, як завжди, важко. Про чорнобильців згадують лише напередодні 26 квітня і потім швидко забувають, тому що до даної проблематики, на жаль, держава не має уваги. Тому ми наполягаємо, щоб цього року, незважаючи на обмеження, обумовлені пандемією, було проведено

парламентські слухання. Потрібно рішення Верховної Ради, де було б чітко зазначено механізм повернення соціальних гарантій. Переважну більшість із них було прибрано, а іншу частину скорочено до суто номінального стану. Це не нова проблема, і будь-яке привернення уваги до неї закінчується, в кращому випадку, одноразовими виплатами, а не суттєвими змінами.

Щодо місцевих заходів, то вже складено

попередній план. Звичайно, це спортивні змагання, культурно-мистецькі заходи, і я б виділив серед них декілька ключових.

26 квітня ми запланували висадити близько 200 білих троянд біля пам'ятного знаку будівельникам Славутича. Ми хочемо повернути троянди до нашого міста — до речі, вони були й одним із символів Прип'яті. Цей захід організовано спільно із ДАЗВ, представ-

ники якого разом із прип'ятчанами висадять квіти вже в Прип'яті. Перевагу віддамо саме білій троянді, тому що сорт «Славутич» — це подарунок від наших французьких друзів, а білий колір — це символ відродження. Навколо них буде композиція з оригамі. 1000 білих квіток буде виготовлено дітьми і розіслано по всьому світу.

В рамках заходів в краєзнавчому музеї відкриємо нову експозицію, яку умовно називаємо «кімната Прип'яті», — в ній відтворено автентичний, я б навіть сказав типовий дизайн кухні прип'ятської квартири. Там можна буде поспілкуватися із учасниками ЛНА та з прип'ятчанами.

Заплановано традиційний легкоатлетичний пробіг — естафету на 35 кілометрів (10 учасників по 3,5 км). Звичайно, відбудеться і вшанування учасників ЛНА — до цього долучиться і профспілковий комітет Енергоатому.

Я дуже сподіваюсь, що все вдасться зробити на достойному рівні і, найголовніше — зробити висновки на майбутнє, щоб події 35-річної давнини ніколи не повторились.

ВАЖЛИВО

Працівники ЧАЕС успішно завершили навчання

У 2021 році на базі Національного технічного університету України «Київський політехнічний інститут ім. Ігоря Сікорського» відбувся перший випуск магістрів за

спеціальністю «Фізичний захист, облік та контроль ядерних матеріалів». Навчання проводилось за спеціальністю «Атомна енергетика» як в денній, так і в поза-

очній формі. Термін складав 1 рік та 6 місяців, тобто три повні семестри. Серед тих, хто отримав дипломи, були і працівники ЧАЕС. Про деталі навчання розповів начальник служби фізичного захисту Олександр Перерва.

— Відбувалося навчання на кафедрі атомних електричних станцій та інженерної теплофізики на базі теплоенергетичного факультету КПІ, який має ліцензію та акредитацію з підготовки спеціалістів відповідного рівня.

До викладання було залучено фахівців, які пройшли стажування в Техаському університеті Сполучених Штатів Америки, Сандійських націо-

нальних лабораторіях (США), а також брали участь у курсах під егідою МАГАТЕ на базі навчального центру з фізичного захисту, обліку і контролю ядерних матеріалів імені Джорджа Кузьміча Інституту ядерних досліджень Національної академії наук України.

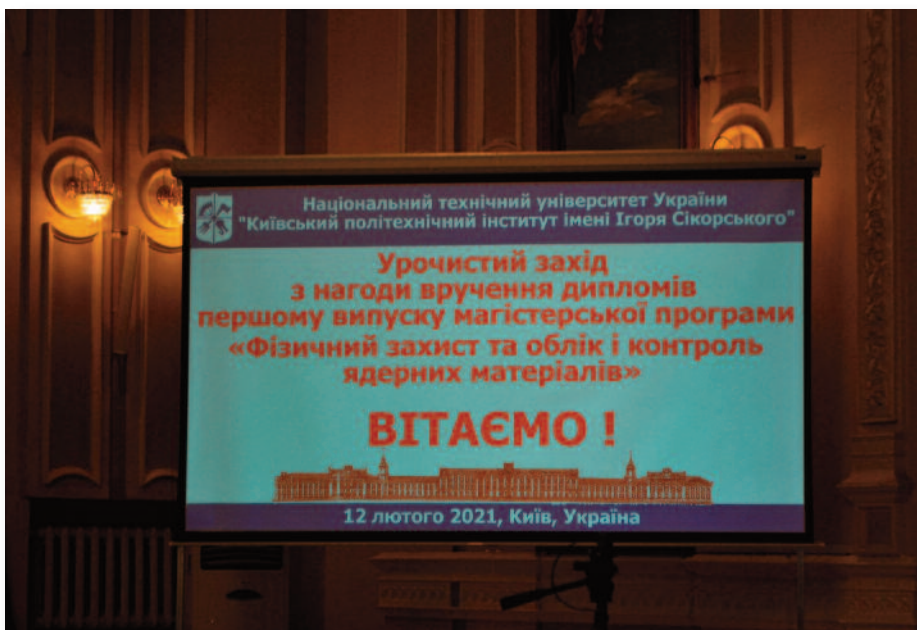
У цьому центрі також відбувалась практична підготовка, під час якої студенти створювали систему фізичного захисту гіпотетичної ядерної установки, а її ефективність перевіряли за допомогою комп'ютерних технологій.

- Що саме перевірялось?

- Було запущено умовного порушника (програмний продукт), метою якого було проникнути у вразливі місця гіпотетичної ядерної установки. Водночас підрозділи фізичного захисту разом з охороною об'єкта повинні були своєчасно нейтралізувати цього умовного порушника.

Під час практичних занять вдалося виявити слабкі місця у фізичному захисті об'єкта, а також особливості спрацювання засобів виявлення, дій сил реагування спецпідрозділів та сил персоналу СФЗ.

- Судячи з усього, що ви розповіли, слухачі відчували конкретну користь від прослуховування даного курсу. Ось ця трисеместрова система —

вона взагалі зручна?

- Нашому потоку пощастило, що сесія січня-лютого 2020 року проходила в звичайному режимі, і до дистанційки ми перейшли вже навесні 2020-го. Третій семестр нашого навчання повністю зайняла практика.

Загалом, на базі теплоенергетичного факультету навчалось шість спеціалістів Чорнобильської АЕС, з яких чотири — працівники служби фізичного захисту, два — фахівці підрозділу обліку та контролю ядерних матеріалів. Захист дипломних робіт проходив у режимі відеоконференції.

Спеціальність «Фізичний захист, облік та контроль ядерних матеріа-

лів» не є новою для України. До 2014 року фахівців у цій галузі готували на базі Севастопольського університету. Після анексії Криму Російською Федерацією в 2014 році даний навчальний заклад було закрито, а підготовку фахівців призупинено. З 2019 Київський політехнічний інститут відновив навчання. Минулого року на навчання ступив ще один працівник СФЗ ДСП ЧАЕС.

До речі, наш потік складався не тільки із персоналу ЧАЕС. Разом з нами навчалися два представники ДАЗВ, працівники діючих атомних станцій України, представники Міністерства внутрішніх справ, Інституту ядерних досліджень. Склад був дуже цікавий. Здебільшого це були фахівці, які працюють у сфері фізичного захисту.

Загальне враження у нас склалось позитивне. Ми познайомились із новим колективом молодих викладачів, з їх баченнями, науковими підходами. Для нас це був обмін досвідом: з їхнього боку — отриманим у Техаському університеті та національних лабораторіях США, тобто світовими практиками фізичної ядерної безпеки, а ми ділились практичними знаннями. Тобто було взаємовигідне співробітництво.

Здобуті навички ми будемо практично застосовувати на об'єктах ядерної енергетики України.

Легкоатлетичний пробіг пам'яті Героїв Чорнобиля

Поспішайте зареєструватись на пробіг!

До 14 березня 2021

•Дорослі (від 16 років) – **235 грн.**
 •Пенсіонери за віком, учасники ЛНА
 ЧАЕС 2-ї категорії – **115 грн.** Для
 отримання знижки, введіть
 промокод: **PENS**
 •Діти до 15 років включно, учасники
 ЛНА ЧАЕС 1-ї категорії – **55 грн.**
 Для отримання знижки, введіть
 промокод: **DITY**
 При реєстрації можна замовити
 медаль фінішера за **165 грн.**

До 26 березня 2021

•Дорослі (від 16 років) – **265 грн.**
 •Пенсіонери за віком, учасники ЛНА
 ЧАЕС 2-ї категорії – **145 грн.** Для
 отримання знижки, введіть
 промокод: **PENS**
 •Діти до 15 років включно, учасники
 ЛНА ЧАЕС 1-ї категорії – **85 грн.** Для
 отримання знижки, введіть
 промокод: **DITY**
 При реєстрації можна замовити
 медаль фінішера за **165 грн.**

Увага: після 26 березня медаль
 фінішера замовити неможливо!

11 квітня останній день реєстрації!

Реєстрація на сайті
<https://vseprobegi.org/>

В суботу, 17 квітня, стартує XXXII легкоатлетичний пробіг пам'яті Героїв Чорнобиля «Славутич», організований відділом молоді та спорту виконкому Славутицької міської ради.

ПРОГРАМА ЗМАГАНЬ

Відкриття змагань — 10:30, біля будівлі БК «Енергія» (проспект Дружби Народів, 7).

Загальний старт — 11:00 на перехресті проспекту Дружби народів і вулиці Фестивальної

Нагородження переможців та призерів біля будівлі (або в холі) БК «Енергія» — 14:15 - 16:00.

УЧАСНИКИ ТА ВІКОВІ ГРУПИ

До участі у змаганнях з бігу на 21 км допускаються учасники віком від 16 років і старші, які не мають медичних і будь-яких інших протипоказань. До участі в бігу на 5 та 10 км допускаються всі бажаючі старші 6 років. Кожен учасник несе особисту відповідальність за стан свого здоров'я під час проведення змагань.

Вікові групи:

На дистанціях 5 і 10 км

- чоловіки: до 14 вкл., 15-17, 18-39, 40-49, 50-59, 60-69, 70-79, 80 та старші
 - жінки: до 14 вкл., 15-17, 18-34, 35-44, 45-54, 55-64, 65 та старші

На дистанції пів марафона

- чоловіки: 16-18, 19-39, 40-49, 50-59, 60-69, 70-74, 75 та старші
 - жінки: 16-18, 19-34, 35-44, 45-54, 55-64, 65 та старші

САНІТАРНІ ОБМЕЖЕННЯ

Всі учасники повинні дотримуватися санітарних правил з метою запобігання поширенню на території України гострої респіраторної хвороби COVID-19, спричиненої коронавірусом SARS-CoV-2, а саме: обов'язкове носіння захисних масок в громадських закладах і дотримання соціальної дистанції. Детальна інформація та реєстрація на сайті: <https://vseprobegi.org/race/1619>

Ukraine **NOW** **ua**

Газета: «Новини ЧАЕС»

Засновник: ДСП «Чорнобильська АЕС»

Газету засновано у 1995 році. Свідectво про державну реєстрацію друкованого засобу масової інформації Кі №830 від 11 листопада 2004 року.

Рукописи, надані в редакцію, не редагуються й не рецензуються. Редакційна колегія може не поділяти точку зору авторів публікацій

Відповідальний за випуск:

Валентина Одиниця.

Над номером працювали: Майя Руденко, Дмитро Корчак, Владислав Курочкін

+380 4593 431 02 / m.rudenko@chnpp.gov.ua